

Aan de christelijke lezer

De preken die hierna volgen zijn van de hand van die prins der predikers, de heer Jeremiah Burroughs, die nu blinkt als de zon in de wereld hierboven. Degenen die uit deze vallei van Baca zijn weggenomen en door scharen van zalige engelen in de hoogste hemelen zijn opgenomen, hebben de lofprijzingen van de mensen echter niet nodig, daar ze de eeuwige God mogen genieten. Daarom zal ik meteen overgaan op deze uitnemende preken die u hier onder ogen hebt.

In de eerste drie preken zult u zien hoe die grote en heerlijke waarheid (namelijk dat een hart dat beeft voor Gods Woord zeer dierbaar is in Gods ogen) duidelijk verklaard wordt en zo helder als maar kan aangetoond en kostelijk en eerlijk toegepast wordt, zodat deze preken onder de zegen van boven in grote mate kunnen bijdragen aan het innerlijk en eeuwig welzijn van uw kostbare en onsterfelijke ziel.

Als het gaat over het Woord, moeten we vooropstellen dat het Woord in de gezegende Schrift de volgende zes betekenissen kan hebben: 1. de hele Schrift, het Oude en het Nieuwe Testament; 2. onze Heere Jezus Christus, Die de geest, het leven en de ziel van het Woord is (Joh. 1); 3. de geboden die in het Woord staan (Hebr. 1); 4. de dreigementen van God; 5. de dierbare beloften in het Woord, zoals in Psalm 119:49: 'Gedenk des woords, tot Uw knecht gesproken, op hetwelk Gij mij hebt doen ho-

pen.' God is niet onrechtvaardig dat Hij die zou vergeten, maar wij moeten Hem aan Zijn beloften herinneren door ze Hem voor ogen te houden; 6. de heilige profetieën die door heel de Schrift verspreid zijn (Jud.:14).

Ene Baldufgar, een beroemd prediker in Duitsland, bekeek het Woord in al deze opzichten en werd er daardoor toe gedrongen uit te roepen: 'Laat het Woord van de Heere maar komen, laat het maar komen. We zullen ons eraan onderwerpen als hadden we honderden halzen om die eronder te leggen.'

De achtenswaardige schrijver wil met dit boekje de lezer ertoe overhalen en brengen om zich te onderwerpen aan het Woord, zich erdoor te laten leiden en eruit te leven op een wijze die het Evangelie waardig is. De Joodse rabbi's zeiden vaak dat in iedere letter van de wet bergen aan nuttige inhoud liggen opgesloten. Ik weet zeker dat u in de volgende preken bergen aan hemelse stof zult vinden in alle belangrijke punten die deze geprezen auteur in deze verhandeling onder uw ernstige aandacht brengt. Hier hebt u Homerus' *Ilias* in een notendop, veel voortreffelijke inhoud in een klein boekje.

Van Caesar wordt gezegd dat hij beter zorgde voor zijn boeken dan voor zijn koninklijke kleding, want toen hij door het water zwom om aan zijn vijanden te ontkomen, hield hij zijn boeken in zijn hand boven water, terwijl hij zijn kleren kwijtraakte. Wat zijn echter Caesars boeken vergeleken bij Gods boeken of bij dit kleine boekje dat u nu in uw hand hebt? Het Woord van de HEERE is werkelijk zeer zoet voor al die begenadigde zielen met een

teer geweten die ervoor beven. Luther zei dat hij zonder het Woord niet in het paradijs kon leven, maar dat hij met het Woord zelfs in de hel zou kunnen leven. Een filosoof was dankbaar dat hij geboren was in de tijd van de ware filosofie.

Wel, hoe gelukkig zijn wij die geboren zijn in een tijd waarin de HEERE Zijn Geest uitgiet, niet druppelsgewijs zoals Hij deed onder de wet, maar een tijd waarin Hij Zijn gaven en genaden met bakken uitstort, zoals het duidelijkst te zien was in de auteur van dit boekje. Over de mensen die eens het geluk hadden om onder zijn bediening te mogen zitten, was niet slechts de Morgenster, maar de Zon der gerechtigheid opgegaan. Het maakt ook geen klein deel van het geluk van deze wereld uit dat zij tot op de dag van vandaag gezegend zijn met zijn buitengewoon voortreffelijke werken.

Iemand kan pas zeggen dat een goddelijke zaak zijn eigendom is als het in zijn hart is. Ik kan zeggen dat een vogel van mij is als ik hem in mijn hand houd, maar van God, Christus, de Geest, de genade en het Woord kan ik pas zeggen dat ze de mijne zijn wanneer ik ze in mijn hart heb. 'Ik heb Uw rede in mijn hart verborgen, opdat ik tegen U niet zondigen zou', zegt David in Psalm 119:11. Daarom, lezer, behoort u er alles aan te doen om ervoor te zorgen dat dit Woord dat u voor uw ogen hebt, ingang vindt in uw hart. Ach christenen, uw harten zijn pas werkelijk in een goede, veilige, zoete, zalige en evangelische gestalte als u bevende harten hebt; maak dit boekje daarom net zolang tot uw gelukkige metgezel totdat uw harten in deze gezegende gestalte gebracht zijn.

TEGENWERPING. Maar kunnen verworpenen en duivelen ook niet beven voor het Woord? Beefde Belsazar niet toen de hand op de muur schreef? Beefde Felix niet voor het Woord dat Paulus predikte? En staat er niet geschreven dat de duivelen geloven en sidderen?

ANTWOORD. Goddelozen en duivelen kunnen wel beven vanwege de oordelen die in het Woord worden aangekondigd, maar niet vanwege de overtreding van Gods heilige geboden, wat ware christenen wel doen. In Ezra 10:2-3 zegt Sechanja: 'Wij hebben overtreden tegen onze God (...). Laat ons dan nu een verbond maken met onze God, (...) naar de raad des Heeren en dergenen die beven voor het gebod onzes Gods.' Zij die tevoren verhard waren in de zonde van het huwen met Kanaänieten, beven, nu Gods geboden hun zonde aan het licht brengen; bij Belsazar, Felix en de duivelen horen en vinden we echter niets van deze aard.

Ten tweede antwoord ik dat de goddelozen wel beven, maar nooit hun wegen verbeteren. Farao beefde, maar verbeterde zich nooit. Saul beefde, maar verbeterde zich nooit. Belsazar beefde, maar verbeterde zich nooit. Felix beefde, maar verbeterde zich nooit. De duivelen beven, maar verbeteren zich nooit. Paulus echter beefde en riep uit: 'Heere, wat wilt Gij dat ik doen zal?' Ook de stokbewaarder beefde en riep uit: 'Lieve heren, wat moet ik doen, opdat ik zalig worde?'

Een derde punt is dat het beven van de goddelozen hen almaar verder van God en de godsdienstplichten afdrijft. U ziet dit bij Saul, die wel beefde, maar de toevlucht nam tot

een tovenaars; het beven waarmee genade gepaard gaat, trekt de ziel echter meer en meer naar God toe, zoals u ziet bij Josafat, die vreesde en zijn aangezicht stelde om de HEERE te zoeken, en een vasten uitriep in heel Juda. De heiligen beven weliswaar ook, maar het is een heilig beven waarin ze God zoeken.

Een vierde punt is dat de godzaligen beven, maar ook treuren. Ze hebben niet alleen een bevend hart, maar ook een gebroken hart. Ze beven niet alleen bij het zien van de zonde, maar treuren ook. In Jeremia 13:17 staat: 'Zult gijlieden dat dan nog niet horen, zo zal mijn ziel in verborgen plaatsen wenen vanwege de hoogmoed, en mijn oog zal bitterlijk tranen, ja, van tranen nederdalen.' De goddelozen beven, maar hun harten zijn ondertussen zo droog en zo hard als rotsen, ja, nog harder zelfs. Jeremia 5:3: 'Zij hebben hun aangezichten harder gemaakt dan een steenrots, zij hebben geweigerd zich te bekeren.' Farao beefde, maar verhardde zich; de duivelen beven, maar verharden zich ook. Al zou één traan van berouw de hemel kunnen kopen, dan zou de hel die traan nog niet kunnen opbrengen.

Tranen van berouw zijn kostbaar. Ze zijn, zo zegt Gregorius, het vet van het offer, en, zoals Basilius zegt, het geneesmiddel van de ziel, en, zoals Bernardus zegt, de wijn van de engelen. Deze worden echter alleen maar gevonden bij die dierbare zielen met een teer geweten die beven voor Gods Woord en die dat voortreffelijke weke hart bezitten dat in deze kleine verhandeling naar het leven getekend wordt. We kunnen aan deze kant van het graf werkelijk geen vreselijkere gemoedsgesteldheid

tegenkomen dan die van een zondaar die onechte tranen stort, Gods lankmoedigheid veracht en tegen de ingewanden van Zijn goedheid aan trapt, zoals die onheilige ari-aan die in Harwich geëxecuteerd werd, over wie Greenham ons het volgende vreemde en wonderlijke verhaal meedeelt:

‘Deze helse ketter (zo keek men namelijk in die dagen aan tegen hen die Christus’ Godheid loochenden, hoe anders men tegenwoordig ook over hen mag denken) stortte, vlak voor zijn executie, nog enkele huicheltranen en vroeg of hij nog door Christus zalig kon worden. Toen iemand tegen hem zei dat hij zeker niet verloren zou gaan als hij waarachtig berouw zou tonen, antwoordde hij ineens als volgt: ‘Nou, als die Christus van jou zo gemakkelijk genade geeft als jij zegt, dan veracht ik Hem en geef ik niks om Hem.’ O, wat getuigt het van gruwelijke godslastering en ontstellende goddeloosheid als datzelfde koord van liefde dat iemand tot bekering had moeten trekken, voor hem juist een reden is om te weigeren zich te bekeren!’

Maar het vijfde en laatste punt is dat de harten van goddelozen en duivels alleen maar beven wanneer ze horen van een of andere toekomende straf of oordeel, zoals een boosdoener beeft voor de rechter en onder het gevoel van zijn veroordeling. Een kind van God beeft echter onder het gevoel van Gods goedheid en mildheid jegens hem. In Hosea 3:5 staat: ‘En zij zullen de HEERE vrezen en Zijn goedheid’ (Eng. vert.), of, zoals sommigen het lezen, ‘zij

zullen de HEERE vrezen vanwege Zijn goedheid'. In het Hebreeuws staat 'zij zullen vrezen tot de HEERE', ofwel, zij zullen bevend en met haast tot Hem komen (zoals bange duiven naar hun duiventil toe vliegen. Zie Hosea 11:11). Zie, heilig beven en vreugde kunnen naast elkaar bestaan (Psalm 2:11), evenals heilige vrees en blijdschap, zoals u kunt zien bij de heilige vrouwen die bij Christus' graf vandaan gingen met vrees en grote blijdschap (Matth. 28:8a). Dit is een eigenaardige samenstelling van twee tegengestelde emoties die echter in de beste harten vaak te vinden is. En zo kunnen ook een heilige liefde en beven naast elkaar bestaan. Een kind met een hart vol liefde tot zijn vader beeft wanneer hij ziet dat die beledigd of bedroefd is. Die arme vrouw in Markus 5:33 vreesde dat ze Christus beledigd had door tot Hem te naderen en daarom kwam ze bevende, maar wel met een hart vol liefde tot Christus.

Wanneer een kind van God met het ene oog ziet op Gods heiligheid en gerechtigheid, beeft hij; als hij echter met zijn andere oog ziet op Gods lankmoedigheid, goedheid, genade en bereidheid om als een Vader te vergeven, gevoelt hij liefde en blijdschap. Al het beven van de goddelozen komt echter voort uit het besef van de toekomstige toorn en uit de helse vonk die reeds aan deze kant van het graf in hun gewetens ontstoken is. Deze vijf punten heb ik willen aanstippen, opdat de lezer deze zelfde tegenwerping nog beter zal kunnen weerleggen als hij die in dit boekje tegenkomt.

De dauw uit de hemel is op velen gevallen, en toch is het met hen net zo gesteld als met Gideons vlies: zij blijven droog, terwijl alles om hen heen nat is. En is dit niet de toestand van velen in deze dagen die onder de druppels van het Evangelie zitten en dagelijks de werken van vele beroemde mannen in hun handen gestopt krijgen? Hoe kan het dan dat hun zielen nog steeds zijn als de bergen van Gilboa, waarop geen dauw of regen viel? Dit is iets wat reden tot klagen geeft en waar we over moeten klagen.

Wanneer het gebeurt dat er per ongeluk een wetboek op de grond valt, is het de gewoonte van de Joden om meteen een vasten uit te roepen. Ach vrienden, welke reden hebben wij niet om te vasten en te treuren als we zien dat het Woord gepredikt, gedrukt en aangeboden wordt om vervolgens op de grond te vallen en vertrappt te worden door atheïsten, roomsen, socinianen en andere hoogmoedige mensen, zoals vandaag de dag gebeurt? De Joden hebben een wet die hen verplicht om ieder papiertje dat ze op de grond zien liggen op te rapen, opdat niet misschien het Woord van God erop geschreven staat en mensen er onbewust overheen lopen.

Hoewel christenen ver bij dit soort rare bijgelovigheden vandaan moeten blijven, behoren ze toch zeer zorgvuldig ervoor te waken dat niet de minste tittel van het Woord, de minste waarheid die erin geopenbaard wordt, vertreden wordt door hen of anderen, aangezien het een uitnemende en nuttige gids en licht is om ons door de wereldse woestijn te leiden naar het hemelse Kanaän. In Spreuken 6:22 staat: 'Als gij wandelt, zal dat u geleiden;

als gij nederligt, zal het over u de wacht houden; als gij wakker wordt, zal hetzelfde met u spreken.' Dat wil zeggen (volgens de rabbijnse uitleg), wanneer u door deze wereld wandelt zal het u leiden en wanneer u slaapt, zal het u bewaren, dat wil zeggen, wanneer u in het graf neerligt en wakker wordt, zal het met u spreken, namelijk bij de zalige opstanding.

Maar om dit voorwoord niet te lang te maken, ga ik snel over tot een afsluiting. Er zijn drie soorten mensen aan wie ik deze verhandeling in het bijzonder ernstig aanbeveel:

Ten eerste, aan hen die beven voor het Woord en een zacht en teer hart hebben. Zij zullen hierin namelijk uitnemende vertroosting, bijzondere bemoedigingen en persoonlijke ondersteuning vinden om hun harten in de grootste in- of uitwendige beproevingen en in de moeilijkste tijden op te vrolijken en op te beuren.

Ten tweede, aan hen die verstokte, geruste, dwaze of ongevoelige zondaars zijn. Zij zullen hierin namelijk verschillende argumenten vinden om hen wakker te schudden, op te schrikken, te vermurwen en in een bevende en tere gesteldheid te brengen, alsook persoonlijke aanwijzingen en raadgevingen om die geestelijke gezindheid te verkrijgen die meer waard is dan alle kronen en koninkrijken waarvoor mensen met elkaar in deze tijd bloeddorstig de strijd aanbinden.

Ten derde, aan hen die in hun harten onder veel angsten, twijfels en twisten gebukt gaan en zich afvragen of zij voor het Woord beven of niet en of zij wel een week hart hebben. Ik durf te zeggen dat zulke mensen in deze

verhandeling die gezegende waarheden zullen vinden die onder de zegen van boven een eind zullen maken aan hun angsten en twijfels en hun twisten op een vreedzame wijze zullen oplossen.

Lezer, wanneer u deze kleine Verhandeling serieus hebt doorgelezen, weet ik zeker dat u het met mij eens zult zijn dat de twee punten die hierin worden behandeld (het beven voor Gods Woord en een week hart) 1. twee grote en gewichtige punten zijn, 2. twee zeer edele en noodzakelijke punten en dat een ieder die hier en straks gelukkig wil zijn, naar de kennis en het begrip daarvan heeft te staan, 3. twee actuele punten die zeer gepast zijn voor de dagen waarin wij leven, waarin allerlei soorten zonden hoogtij vieren die met de vreselijkste geestelijke oordelen bezocht worden, zoals verblinding, verharding en ongevoeligheid, 4. twee belangrijke punten waarin verschillende andere punten liggen opgesloten die daarvan afhangen en 5. twee punten die niet dagelijks op de preekstoel behandeld worden of naar de drukpers gestuurd worden.

Lezer, het is op aandringen van een dierbare vriend dat ik u moet lastigvallen met deze brief. Nu wil ik afsluiten met enkele raadgevende woorden. Dat iedereen die zijn oog op dit boek laat vallen, het niet zou lenen, maar kopen. Lees het ernstig. Heb er hoge achting voor. Bid ernstig om een zegen erover. Span u in om uw hart en leven in overeenstemming te brengen met de inhoud ervan. Geef het een plaats onder uw dierbaarste schatten en gedenk wanneer u met God op de berg verkeert aan hem die

oprecht en ernstig begeert dat dit kleine boekje rijk gezegend mag worden aan de schrijver, lezer en hoorder, dan zal ik met een gerust hart deze wereld kunnen verlaten.

Uw oprechte vriend en zielendienaar,
Thomas Brooks